

підвищити рівень інвестицій в національній економіці, а отже і забезпечити економічне зростання.

Одержано 22.04.2019

УДК 330.101(477)

Карина Олександрівна ПАТОЧКА,

курсант групи Ф2-202 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Гончарова В. О.

ПРО ЗМЕНШЕННЯ НЕГАТИВНИХ АСПЕКТІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Процес глобалізації є однією з найактуальніших проблем на сьогодні, оскільки характеризує стан і розвиток сучасної економічної системи, тому про це варто говорити. Все більш гострим стає питання розвитку країн з перехідною економікою та тих, що розвиваються, бо негативні наслідки глобалізації відбиваються на них найбільше. Вивчення процесу глобалізації має важливе теоретичне і практичне значення, оскільки ставить економіку в нові умови, змінює вектор її розвитку.

Процес глобалізації є складним, багатовимірним і неоднозначним, тому з приводу його суті існують багаточисельні розбіжності. Деякі вчені сходяться на думці, що глобалізація означає не лише новий кількісний вимір міри інтенсивності взаємозв'язків окремих країн і їх економік, а головним чином – фактично новий, глобальний рівень економічної глобалізації. Глобалізація сприяє поглибленню спеціалізації і міжнародного розподілу праці. У її умовах ефективніше розподіляються засоби і ресурси, що сприяє підвищенню середнього рівня життя і розширенню життєвих перспектив населення.

На сьогоднішній день в Україні до негативних аспектів глобалізації можна віднести:

- розвиток глобального ринку капіталів і стрімке зростання фінансових потоків. Це призводить у глибокі і затяжні кризи із всіма соціальними і гуманітарними наслідками;
- нерівномірність розподілу переваг від глобалізації в окремих галузях національної економіки;
- можлива дестабілізація фінансової сфери, потенційна регіональна або глобальна нестабільність через взаємозалежності національних економік на світовому рівні.

Таким чином, процес розвитку сучасної світової економіки буде неминуче супроводжуватись безперервною боротьбою проти негативних наслідків глобалізації, постійним пошуком такої рівноваги плюсів і мінусів цього процесу, який стійко забезпечував би позитивний ефект.

Але, всупереч цьому можна наголосити, що в Україні зокрема, стрімко розвиваються процеси світової економічної глобалізації та інтеграції. Для цих

процесів є характерним вільна торгівля, вільний рух капіталу, зниження податків на прибуток підприємств, простота переміщення галузей промисловості між різними державами на користь зменшення витрат на працю і природні ресурси та інше.

Глобалізаційні процеси мають свої позитивні та негативні наслідки, які віддзеркалюються по різному на країнах світу в залежності від стану їх економічного розвитку. Тому необхідним є створення стратегій розвитку національних економік, що відповідали б умовам глобалізації.

Україна сьогодні постала перед необхідністю розробки оптимальної стратегії розвитку національної економіки, моделі участі в світовому глобалізаційному процесі. Вирішення цих проблем повинно вивести Україну на новий рівень економічного розвитку, зміцнити зв'язки з країнами світу та розкрити перспективи до участі в основних світових організаціях.

Одержано 23.04.2019

УДК 330.1(477)

Вадим Петрович ПОЛІЩУК,

курсант групи Ф2-202 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Гончарова В. О.

ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ В УКРАЇНІ – РЕАЛЬНИЙ ШАНС ГІДНОГО ЖИТТЯ

Сучасний етап еволюції національної економіки обумовлює необхідність трансформації економічної системи суспільства в нову, засновану на знаннях. Ефективний розвиток у цьому напрямі вимагає впровадження нових технологій у виробництво, розширення інформаційного простору, розуміння стратегічної ролі інтелектуального капіталу, творчих здібностей та креативної праці як основних чинників економіки знань.

Економіка знань розкриває нову роль і місце інтелекту людини в сучасному суспільстві, вплив інформації як головної продуктивної сили і суб'єкта виробництва на розвиток економічної системи. Сьогодні йдеться про особливе значення знань у розвитку суспільства, адже дослідження показують, що в даний час подвоєння знань відбувається кожного десятиліття. До початку ХХ ст. людство почало нагромаджувати знання у такій кількості, що вони перейшли у новий якісний стан – знання стали не лише самостійним фактором виробництва (як земля, капітал і робоча сила), але й провідним у всій системі факторів. Це пов'язано з тим, що саме знання у вигляді інформації, як систематизованих даних, змінюють соціально-економічну картину сучасного світу прискореними темпами. Формування економіки знань є для й України, реальним шансом «обійти історію на повороті», можливістю зайняти гідне місце в глобальній економічній системі. Проклавши міст до економіки знання, вона може вирватися з так званого «зачарованого кола», де в багатих країнах – технології, ноу-хау, гроші, а в бідних – ресурси й дешева робоча сила.